

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. R.
przeciwko [...] F. Spółki z o.o. obecnie w likwidacji z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódka zarzuciła w skardze kasacyjnej wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 19 grudnia 2014 r. naruszenie art. 60, 61 § 1, art. 96, 484 § 2 i art. 499 k.c. - w różnych układach i powiązaniach - oraz art. 204, 321 i art. 479¹⁴ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej powódka uzasadniła oczywistą jej zasadnością oraz występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: kwestii skuteczności w świetle art. 499 w związku z art. 60 k.c. pozaprosesowego oświadczenia o potrąceniu złożonego z „ostrożności procesowej” oraz kwestii wpływu tego oświadczenia na procesowy zarzut potrącenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Kwestia wskazana przez skarżącą nie jest zagadnieniem tego rodzaju. Nie ulega wątpliwości, że w świetle art. 60 k.c. może być mowa o dorozumianym oświadczeniu woli tylko wówczas, gdy okoliczności danego przypadku dostatecznie pewnie wskazują na zamiar wywołania określonych skutków prawnych (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2005 r., III CK 124/05, 17 października 2008 r., I SCK 105/08, 16 lutego 2012 r., III CSK 208/11). Dotyczy to oczywiście także oświadczenia o potrąceniu. Jest więc zawsze kwestią okoliczności konkretnego przypadku, czy w badanych okolicznościach nastąpiło złożenie dorozumianego oświadczenia woli o potrąceniu. W sprawie skarżąca w istocie kwestionuje ustalenia Sądu w przedmiocie złożenia przez stronę pozwaną oświadczenia o potrąceniu.

Niespełniona jest także przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*,

bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej powódki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz.U. 2013.490) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804).